

Regeringskansliet
Finansdepartementet
fi.remissvar@regeringskansliet.se

Remissyttrande över promemorian **Ändrade mervärdesskatteregler vid e-handel mellan företag och konsumenter**

Ert diarienummer Fi2019/02563/S2

Allmänna synpunkter

Förvaltningsrätten har, utifrån de aspekter som domstolen har att beakta, i huvudsak inget att erinra mot förslagen i promemorian. Dock vill förvaltningsrätten lämna följande synpunkter.

Förvaltningsrätten noterar att det förekommer ett flertal felskrivningar i promemorian. Som exempel kan nämnas att det i författningskommentarerna till 2 kap. 1 j och 1 k §§ mervärdesskattelagen (1994:200) hänvisas till 2 kap. 2 a § samma lag. Hänvisningarna ska dock avse 2 a kap. 2 §. I författningskommentaren till 5 kap. 2 a § mervärdesskattelagen anges att en redaktionell ändring gjorts i tredje stycket. Hänvisningen ska sannolikt avse första stycket punkten 2. I avsnitt 4.1.6 (s. 62) anges att representanten ger in en särskild mervärdesskattedeklaration avseende importordningen men att plattformsföretaget ska redovisa mervärdesskatten i deklarationen. Det bör vara representanten som ska redovisa mervärdesskatten. När det gäller författnings-texten till 5 kap. 2 a § punkten 2 mervärdesskattelagen förefaller lagtexten ha skrivits in dubbelt på slutet.

Synpunkter avseende ändringarna i mervärdesskattelagen

Enligt 13 kap. 25 § ska ändringar av mervärdesskatt som huvudregel göras för den redovisningsperiod under vilken den nedsättningsgrundande händelsen enligt god redovisningssed har eller borde ha bokförts. Den som redovisar mervärdesskatt enligt de särskilda ordningarna ska enligt det föreslagna tredje stycket emellertid redovisa ändringar i en senare redovisningsperiod inom tre år. I 13 kap. 28 § anges att mervärdesskatt som debiterats felaktigt ska korrigeras för den redovisningsperiod då kreditnota har utfärdats. Enligt författnings-

kommentaren gäller denna senare bestämmelse inte för den som redovisar mervärdesskatt enligt de särskilda ordningarna, utan denne ska även i denna situation ändra den redovisade skatten i en senare deklaration. Förvaltningsrätten anser att detta kan tydliggöras genom ett tillägg i 28 § på samma sätt som det i den tidigare lydelsen av bestämmelsen fanns ett motsvarande tydliggörande.

Skyldigheten att betala skatt inträder i vissa fall när betalningen har godkänts. I 1 kap. 5 b § stycke 3 görs en hänvisning till att bestämmelser om när en betalning har godkänts finns i genomförandeförordningen. Enligt utredningen bör hänvisningen vara statisk, dvs. avse genomförandeförordningen i en viss angiven lydelse. Utifrån ett tillämpningsperspektiv föredrar förvaltningsrätten att den aktuella lydelsen tas in i lagtexten.

Förvaltningsrätten anser att bestämmelsen i 5 kap. 20 § är svårtillgänglig i den del den avser varor. Förvaltningsrätten skulle önska en större tydlighet kring hur bestämmelserna i 5 kap. 20 § och 5 kap. 2 § punkten 4 förhåller sig till varandra och då särskilt med hänsyn till att den första bestämmelsen anger att varorna ska sändas eller transporteras till ett annat EU-land medan den andra bestämmelsen förutsätter att varan finns här i landet när försändningen eller transporten till köparen avslutas.

När det gäller 5 kap. 3 § anges det i författningskommentaren att ändringen i bestämmelsen innebär att en hänvisning till den nya 2 f § tas med i uppräknningen. Förvaltningsrätten noterar emellertid att även 2 e § har lagts till i den föreslagna lagtexten.

Synpunkter avseende lagen (2011:1245) om särskilda ordningar för mervärdesskatt för telekommunikationstjänster, radio- och tv-sändningar och elektroniska tjänster

Av allmänmotiveringen framgår att en representant ska sakna säte inom EU för att Sverige ska få väljas som identifieringsstat om representanten har ett fast driftställe här (se s. 59, 62 och 81). Något krav på att representanten i denna situation inte får ha säte inom EU framgår dock inte av ordalydelsen i den föreslagna 4 e § punkten 1 b.

I författningskommentaren till 4 a § anges att paragrafen avser tillhandahållanden av tjänster till beskattningsbara personer. Enligt lagtexten ska tjänsterna dock tillhandahållas någon som inte är en beskattningsbar person.

Utredningen anger i allmänmotiveringen (s. 75) att beskattningsbara personer som är etablerade utanför EU kan välja Sverige som identifieringsstat och ansöka om att få ett identifieringsbeslut under vissa angivna förutsättningar (tredjelandsoordningen) samt att det inte längre är en förutsättning att den som köper tjänsterna är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller i ett annat EU-land. I den föreslagna lagtexten i 4 a § (som behandlar beskattningsbara personer som är etablerade utanför EU) finns dock detta krav kvar i punkten 4.

Den ändring som skett i lagtexten i detta avseende avser endast tillhandahållanden av beskattningsbara personer som är etablerade inom EU.

Den föreslagna lydelsen av 30 § hänvisar till 4 e § 3. Hänvisningen ska dock rätteligen avse 4 e § 2.

Detta remissyttrande har beslutats av chefsrådmannen Peter Kristiansson. I handläggningen har även rådmannen Hanna Werth och rättsliga experten Sara Lindblom (föredragande) deltagit.

Peter Kristiansson

Sara Lindblom